

DARBININKAS

(The Worker)
Published every TUESDAY and FRIDAY

SAINT JOSEPH'S LITHUANIAN R. C. ASSOCIATION OF LABOR
Registered as second-class matter Sept. 12, 1915 in the post office at Boston, Mass.
under the Act of March 3, 1879

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
Act of October 3, 1917, authorized on July 12, 1918

SUBSCRIPTION RATES:
Domestic yearly \$4.00
Foreign yearly \$5.00
Domestic once per week yearly \$2.00
Foreign once per week yearly \$2.50

PRENUMERATOR KAIMA:
Amerikoje metams \$4.00
Užsieny metams \$5.00
Vieną kart savaitėje metams \$2.00
Užsieny 1 kart savaitėje metams \$2.50

DARBININKAS
366 WEST BROADWAY SOUTH BOSTON, MASS.
TELEPHONE SOUTH BOSTON 0820

KARAS---ŽMONIJOS NELAIME

Laikraščiai visai nutilo apie kinų-jaпонų karą. Smarkių mūšių, mat, nėra, tai tur būt abi kovojančios pusės prijėo prie kokio nors susipratimo ir mėgina įvykdyti taiką. Mažai taip pat buvo rašoma apie to karo nuostolius, tartum jų nebūtų buvę. Bet nuostolių yra būvę gana daug, ypatingai kiniečiams. Beveik visas milijonas kiniečių mažiau ar daugiau nukentėjo krūviuose susirėmimuose Shanghai'aus apylinkėse. Per 8000 kiniečių buvo užmušta ir apie 2000 sužeista, 10,000 kaž-kur žuvo, gal paimti nelaisvę, gal neįskaityti nukautųjų skaičių. 250,000 žmonių paliko be namų ir darbo. 10 universitetų ir 222 mokyklos uždarė dėl karo padėties ir 60,000 mokinių pakriko. Viso nuostolių kiniečiams padaryta apie 100,000,000 dolerių. O kiek vargo, baisenybių, iš-gasėių, ligų! Vis tai nereikalingo karo vaisiai.

Laikraščiai visai nutilo apie kinų-jaпонų karą. Smarkių mūšių, mat, nėra, tai tur būt abi kovojančios pusės prijėo prie kokio nors susipratimo ir mėgina įvykdyti taiką. Mažai taip pat buvo rašoma apie to karo nuostolius, tartum jų nebūtų buvę. Bet nuostolių yra būvę gana daug, ypatingai kiniečiams. Beveik visas milijonas kiniečių mažiau ar daugiau nukentėjo krūviuose susirėmimuose Shanghai'aus apylinkėse. Per 8000 kiniečių buvo užmušta ir apie 2000 sužeista, 10,000 kaž-kur žuvo, gal paimti nelaisvę, gal neįskaityti nukautųjų skaičių. 250,000 žmonių paliko be namų ir darbo. 10 universitetų ir 222 mokyklos uždarė dėl karo padėties ir 60,000 mokinių pakriko. Viso nuostolių kiniečiams padaryta apie 100,000,000 dolerių. O kiek vargo, baisenybių, iš-gasėių, ligų! Vis tai nereikalingo karo vaisiai.

KAPITALO PAREIGA

Kun. E. A. Walsh, Georgetown Universiteto vice-prezidentas, neperseniai laikė paskaitą Clevelando biznierių būriui. Jis perspėjo prieš komunizmo pavojų ne dėl rusų bolševikų propagandos, nes darbininkų skurdas Rusijoje visiems yra žinomas, bet dėl to, kad Amerikos darbininkai, jei ne kiek nepagerės jų būklę, gali krypti į komunizmą, ieškodami kokios nors, kad ir desperatingos išėties iš dabartinio nedarbo.

nesijaus ipareigoti ką nors padaryti darbo žmonėms. Kapitalas tampriai surištas su darbu. Viens be kitierių būriui. Jis perspėjo prieš komunizmo pavojų ne dėl rusų bolševikų propagandos, nes darbininkų skurdas Rusijoje visiems yra žinomas, bet dėl to, kad Amerikos darbininkai, jei ne kiek nepagerės jų būklę, gali krypti į komunizmą, ieškodami kokios nors, kad ir desperatingos išėties iš dabartinio nedarbo.

AR SKAITEI?

DARBININKŲ KOVA IR KALBOS

Zymūs rašytojas Fr. W. Foersteris taip rašo: "Viename dideliame mieste kilo piliečių karas. Po žiaurios kovos laimėjo kariuomenė. Ten tūkstantis suviršum darbininkų gulėjo negyvi gatvėse, daugelį nušovė paskiau karą teismo nutarimu; našlės ir našlaičiai liejo ašaras. Nuo to laiko buvo, pažiūrėti, visai ramu, rōdėsi, kad numirėliai buvo užmiršti, žilvyčiai ir alyvos žydėjo kapinėse, rōdės, kad vėl grįžta geri taikaus bendradarbiavimo laikai.

Kun. Walsh kalba rimtai ir teisingai. Ar bus kam jį suprasti? K.

Rašytoja Mary Roberts Rinehart, sugavusi žuvį 125 svarų sunkumo.

Tik ką pastatytas naujas laivas Santa Rosa, pagamintas San Francisco uoste. Naujasis laivas kaštavo 18 milijonų dolerių.

LIETUVOS KAIME

Mūsų svečiai iki pavasario. — Ar gera pas gimines? — "Lietuvos "ponia." — Kas mus riša ir suartina. Ekskursijos, svečiai iš Amerikos, retkarčiais aplanko savuosius Lietuvoje. Kiti užsibūva ir kiek ilgiau, per žiemą iki pavasario. Kai kas gyvena pas savuosius arba pas gimines. Bet, neturi savo pačių artimųjų — kartais nusisamdō būta miestelyje ir gyvena sau iki vėlgriš Amerikon. Dėlko negyvena pas gimines? Todėl, kad "brangiai" kainuoja. Sako nepriteksi ir dolerių, pirk viską ir visai šėinai, kurioj gyveni. Šiaip doleriais imant pragyvenimas Lietuvoje pigus. Dėlto čia ilgiau pavišėti, reiskia tą patį beveik ką ir taupyti. Sako, kad šiais nedarbo laikais, kokie yra Amerikoje, ir jei reikia pragyventi ir laukti geresnių laikų, — tokiems, sakoma, rekomenduotina geriau vykti Lietuvon pagyventi.

Šv. Pranciškaus Vienuolynas

Šiais metais šv. Pranciškaus lietuvių vienuolynas minės dešimties metų sukaktuves. Dešimt metų atgal užsimezgė pumpurėlis to vienuolyno. Mažas būrelis (penkiolika) sesučių pradėjo sunkų darbą vykdyti. Patarlė "Per žmones į dangų, per angelus į dangų," tinka ir šiame atsitikime. Atsirado prakilnios dvasios kunigų, kurie dėjo visas pastangas vienuolyną tvarkingiausiai įkurti ir pastatyti ant tvirtų pamatų. Dievui padedant, tas viskas įvyko, todėl sesučių skaičius žymiai padidėjo; dabar jau turime 170.

KODĖL PRANCŪZIJA NEMOKA AMERIKAI SKOLŲ

Šiomis dienomis vienas Paryžiaus laikraštis patalpino žinias, kiek Prancūzija nuo didžiojo karo laikų yra paskolinusi pinigų įvairioms valstybėms. Iš viso Prancūzija yra išskolinusi 14 bilijonų ir 577 milijonus frankų. Daugiausia paskolinta Rumunijai, Lenkijai, Čechoslovakijai, Suomijai, Turkijai. Prancūzija visgi teisinasi Amerikai, jōg ji negali sumokėti Amerikai skolų. Amerika yra dovanojusi Prancūzijai karo skolas, bet Prancūzija to neužtenka. Prancūzija, gavusi paskolą iš Amerikos, skolina įvairioms valstybėms, imdama aukštus nuosimėčius ir gamindamasi sau paklusnius tarnus. Kaip prancūzai groja, taip dabar šoka lenkai, rumunai, suomiai, turkai ir, beveik, čechoslovakai.

bet vargas dar yra didesnis. Taigi stropiai imamės už darbo ir tikimės, jōg šių metų gegužės mėnesį kopyčia bus pastatyta. Kopyčios pasta ty mas šiais metais bus istorišku įvykiu vienuolynui, kurio gyvavimui pirmosios sesutės padėjo daug vargų rūpesčių ir pasiaukojimo. Daug kunigų uoliai darbavosi, kad tas vienuolynas augtų, plėtotų ir duotų pagalbą mūsų žmonelėms, platintų tikėjimą, palaikytų tautą ir gailintų jaunimo širdyse tikrą tėvynės meilę. Atsirado prakilnios dvasios draugysčių, organizacijų, geraširdžių žmonių, kurie, kaip savo darbus, taip ir aukomis remia tą neturtinę naują vienuolyną. Kai kuriems kilo baimės: "Kaip tos kelios neturtingos sesutės galės gyventi?" Kaikurie net buvo baimės apimti, nedrįso nei paskolinti, nei prisidėti savo centu, nes manė, jōg tas vienuolynas negalės gyventi. Dievui garbė! Šiandien mes visi žiūrime ir stebimės uolių sesučių, geraširdžių kunigų ir prakilnios dvasios žmonių aukšta idėja, kuri nežiūna ir nežus. Kaip lietuviai, visi, kartu surėmę petis į petį, varo šventą darbą pirmyn. Iš to yra didelė garbė Dievui ir visiems Amerikos lietuviams. Blogi ir sunkūs yra laikai.

